

یکی از بنیانگذاران شبکه بهداشت و درمان کشور در گذشت

او از تبار عشق و تلاشی بود

مشیت الهی بر این تعلق گرفت که بهار فرحناک زندگی یکی از فعالان و بنیانگذاران شبکه بهداشت درمان کشور و دلسوز صمیمی سلامت مردم ایران، به خزانی ماتمزده پیوند بخورد. دکتر سیروس پیله‌رودی از طراحان و بنیانگذاران شبکه خدمات بهداشتی ایران و برنده جایزه سازمان جهانی بهداشت بود که دهها جایزه و تندیس بین‌المللی و ملی را به خود اختصاص داده بود. وی در ۵ اسفند ۱۳۱۶ در شهر ساحلی آستارا به دنیا آمد، تحصیلات ابتدایی را در همان شهر و متوسطه را در رشت به پایان رسانید و در سال ۱۳۳۶ وارد دانشکده پزشکی دانشگاه تهران شد. در سال ۱۳۴۲ پس از فارغ التحصیلی در رشته پزشکی به خدمت سپاه بهداشت استان لرستان درآمد. دکتر پیله‌رودی با وجود پایان خدمت و وظیفه‌اش در استان محروم لرستان، ترجیح داد در کسوت مدیر سپاه بهداشت، در همان منطقه به تلاش و خدمت ادامه دهد. در سال ۱۳۴۶ در شهر رشت ازدواج کرد که حاصل آن دو فرزند دختر و یک فرزند پسر است. سال‌ها بعد، زمانی که به تهران انتقال یافت در سازمان مرکزی سپاه بهداشت مشغول به کار شد و آنچه را در عرصه عمل بهداشت عمومی آموخته بود در مسیر برنامه ریزی و نظارت درست قرار داد.

دکتر پیله‌رودی نخستین سال پس از انقلاب، برای تحصیلات تکمیلی به دانشکده بهداشت دانشگاه تهران رفت و در سال ۱۳۵۹ پس از گرفتن مدرک دوره عالی بهداشت (MPH) آماده کار شد. در این فاصله سه نفر از دوستان او جریانی را برای طراحی نظم و نظامی نو در خدمت رسانی به مردم آغاز کرده بودند. دکتر با علاقه‌مندی به این جریان پیوست و در ادامه این جریان سهیم شد. در دی ماه ۱۳۶۰ محصول کار این گروه چهار نفره به صورت کتابی با نام «نگرشی بر بهداشت، درمان و آموزش

نیروی انسانی پزشکی» انتشار یافت که مبانی نظری و نقشه‌راه مورد نظر گروه را نشان می‌داد. گفتنی است: در مراسم روز جهانی بهداشت که با حضور معاون اول رییس جمهور و مسؤولان نظام سلامت جمهوری اسلامی ایران برگزار شد، از خدمات ارزشمند این استاد پیشکسوت حوزه سلامت کشور تقدیر به عمل آمده بود.

معمول است که حجم کار را با واحدهایی مثل نفر سال نفر ماه یا نفر روز یا نفر ساعت بیان کنند. به عنوان مثال اگر سه نفر کارمند کاری را در ۶ ماه انجام دهند، می‌گویند این کار ۱۸ نفر ماه کار برده است. با این حساب می‌توان گفت که تهیه اولین نسخه طرح گسترش شهرستان‌های کشور بیش از ۱۵ هزار نفر روز کار برده است. نکته مهم در این میان، روشی بود که به کار گرفته شد، روشی که سابقه قبلی نداشت و برای اولین بار توانست تجربه و شناخت هزاران نفر از کارکنان زحمتکش بهداشت کشور را ثبت کند. دکتر پیله رودی کسی بود که در اجرای برنامه فوق، سال‌ها از زندگی اش را گذاشت و وقت زیادی را برای برنامه ریزی در مسیر حفظ سلامت مردم صرف کرد. وی همواره اهل یاد دهی و یادگیری بود و همیشه حتی با وجود کهولت سن و کسالت نگران حفظ دستاوردهای نظام مراقبت‌های اولیه سلامت کشور بود.

گوشه‌ای از بیانات ارزنده دکتر سیروس پیله‌رودی در باره به‌رورزان عزیز در سال ۱۳۷۹:

«خدمات به‌رورزی محل اعتنا، اتکا و باور مردم قرار گرفته است. افتخار به‌رورزی ما این است و چه چیزی بالاتر از این که به‌رورزان مرکز باور جامعه خود قرار گرفته‌اند. به‌رورزان ما از یک چنین گنجینه‌ای برخوردارند، همان قدر که به‌دست آوردن چنین نقطه اتکایی مشکل است، نگهداری آن به مراتب مشکل‌تر است.»

«باید بدانید که اگر شهرت و اعتباری داریم و نام ما در سرتاسر عالم برده می‌شود به خاطر نوع عملکرد ماست. ما در ارتباط با مردم زنده‌ایم، یادمان باشد این‌ها سروران واقعی ما هستند، ما وظیفه داریم به این‌ها خدمت کنیم، ما فقط در ارتباط با این‌ها زنده‌ایم. اگر ارتباط خودمان را با مردم به طور زنده حفظ نکنیم به تدریج در پیله خودمان خواهیم پوسید بنابراین:

۱. به‌رورزی ما یک افتخار جهانی است.
 ۲. به‌رورزی ما می‌تواند همین قدرت و پتانسیل را داشته باشد مشروط به این که همیشه و به طور تکامل‌یابنده‌ای بیاموزد و خودش را ارتقا بدهد. چه از نظر دانش اجتماعی و چه از نظر دانش رسمی و فنی.
 ۳. ارتباطش را در جامعه حفظ کند. ما زنده به آنیم که آرام‌نگیریم، موجدیم که آسودگی ما عدم ماست.»
- «امیدوارم که خداوند به همه ما توفیق دهد تا برای خدمت به جامعه بتوانیم بیشتر کار کنیم و موفقیت بیشتری در این زمینه داشته باشیم. من کار ارزنده فصلنامه به‌رورز را تقدیس می‌کنم، برای این که می‌دانم تداوم یک نشریه چه کار سخت و طاقت‌فرسایی است، خداوند به شما کمک کند و قوت دهد که توانستید فصلنامه به‌رورزی را این همه پویا نگه دارید و این همه مدت ادامه دهید.»
- «بی‌تردید خداوند همه کسانی را که عمر و تجربه خود را صادقانه در راه خدمت به مردم صرف می‌کنند یاری خواهد داد.»

ایشان پس از یک هفته بستری در پنجم تیر ماه ۱۳۹۲ در سن ۶۸ سالگی بعد از چهل و دو سال خدمت‌گزاری ارزشمند و پرپرکت به مملکت خویش در بیمارستان دی تهران بر اثر ضایعه مغزی درگذشت. افسوس بی‌ننگ در میان ما نیست؛ اما همت والا، اندیشه نیک و تجارب ارزشمندش برای ما همواره پادشاه است.

زنده باد تساروان استاد دکتر سیروس پیله رودی به عنوان نمادی از خدمت، امید، تلاش، پایداری و وفاداری بی‌پایانی برای نسل امروز نظام سلامت کشور همواره جاودان خواهد بود.

روحش شاد و یادش همواره گرامی باد